

og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat«.

Spørgsmål nr. 117:

»Under henvisning til side 49 i Justitsministeriets redegørelse bedes der foretaget en udbygning af bemærkningen vedrørende forarbejderne til Grundlovens § 26«.

Svar:

Grundlovens § 26 har følgende ordlyd:

»§ 26

Kongen har ret til at lade slå mønt i henhold til loven«.

I Justitsministeriets notat om visse spørgsmål ved Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union anføres, side 49, at »en gennemgang af forarbejderne til Grundlovens § 26 synes imidlertid at vise, at bestemmelsen, der omhandler Kongens ret til at lade slå mønt, ikke kan antages at omfatte sedler«.

Det oprindelige forslag til 1849-Grundloven indeholdt ingen bestemmelse om retten til at lade slå mønt. En bestemmelse herom blev indføjet under Rigsdagsforhandlingerne efter forslag fra Udvalget, jf. Beretning om Forhandlingerne på Rigsdagen 1849, No. 190, sp. 1492. Drøftelserne af forslaget findes a. st. No. 227, sp. 1786 ff. I bemærkningerne til forslaget til § 26 i 1953-Grundloven siges blot, at »bestemmelsen er enslydende med den gældende Grundlovs § 28«, jf. R.T. 1952/53, tillæg A sp. 3547. Forfatningskommissionens betænkning, side 32, indeholder den samme formulering.

I den nyere statsretlige litteratur er Grundlovens § 26 kun sporadisk omtalt. En mere udførlig omtale af rækkevidden af Kongens møntningsret findes i H. Matzen, Den danske Statsforfatningsret, Fjerde gennemsete Udgave, 1909, side 156 ff.

Bemærkningerne i Justitsministeriets notat om rækkevidden af bestemmelsen i Grundlovens § 26 skal navnlig ses på baggrund af bemærkningerne på Rigsdagen i forbindelse med gennemførelsen af 1849-Grundloven og på baggrund af Matzens ovennævnte værk, hvor det side 159 anføres, at Kongens grundlovsmæssige ret til at slå mønt ikke indbefatter en ret til at udstede pengerepræsentativer.

Spørgsmål nr. 118:

»Hvorledes skal et forslag til ændring af lovforslaget udformes, såfremt konklusionerne i professor, dr. jur. Henrik Zahles responsum om »Suverænitetsoverladelse: tidspunktet for overladelse« følges?«

Svar:

Der er tale om et hypotetisk spørgsmål. Jf. besvarelsen af spørgsmål 96. Regeringen ønsker ikke at fremsætte forslag til ændring af lovforslaget (L 240).

Spørgsmål nr. 119:

»Der anmodes om en redegørelse for, på hvilken måde Irlands ønsker om ændringer i Maastricht-aftalen bliver imødekommet på ministerrådsmødet den 1. maj 1992, jf. »Europe« af 17. april 1992«.

Svar:

Som det fremgår af den med skrivelse af 10. april 1992 fremsendte redegørelse fra rådsmødet (udenrigsministre) den 6. april 1992, blev det fremsatte irske ønske om en ny regeringskonference ikke imødekommet på mødet den 6. april 1992.

Formandskabet anmodede Irland om at vurdere andre mulige løsninger.

Dette resultat af mødet fremkom efter bl.a. et dansk indlæg, hvor der blev givet udtryk for forståelse for det problem, der er opstået i Irland i anledning af den såkaldte abortsag. Danmark nævnte direkte muligheden for, at medlemslandene afgiver en særlig erklæring. Det er, så vidt det er oplyst, denne fremgangsmåde, som Irland ønsker anvendt.

Den pågældende erklæring bliver ikke fremsat inden for rammerne af en regeringskonference, eftersom en sådan ikke indkaldes. Der er således ikke tale om en genforhandling af den særlige irske protokol om abortspørgsmålet, indsat i Maastricht-Traktaten. Denne protokoltekst forbliver uændret, og der sker i øvrigt ikke tilføjelser eller ændringer i Traktaten med tilhørende bilag.

Spørgsmål nr. 120:

»Der anmodes om en fortolkning af bestemmelserne i protokol nr. 12 om visse bestemmelser vedrørende Danmark samt en redegørelse